

Matalalentoa

Petollisen hauraalta näyttävä jääkansi peittää kevätauringossa kylpevää järvenselkää. Ilma väreilee tyynessä kevätauringon lämmössä. Vain hento tuulenvire liikuttaa lämmintä kevätilmaa. Hitaasti taivaalla lipuvat pilvet, kuin näkymättömän virran vietävinä, katoavat horisonttiin. Jos nyt olisi heinäkuu, heinäpoudat olisivat parhaimmillaan ja lämpö kolmissakymmenissä. Sulkukorkeapaine, sanoo meteorologi, asuu näillä leveyksillä kenties kauankin. Väreilevässä kaukaisuudessa näkyy vielä muutama rohkea kalastaja. Lokit ja joutsenet uiskentelevat sulaneilla virtapaikoilla. Kevätsade, vaikka kastelisikin, sulattaisi talven roudat ja järven jäät ja toisi kesää vähän lähemmäksi.

Maaliskuiselle keväiselle järvenjäälle, Korven rantaan Ullavan järvelle, oli aikoinaan -70 luvulla tehty kiitorata yleisölennätyksiä varten. Tuolloin ei vielä terroristeja pelätty, eikä turvatoimet olleet kummoisemmat. Valokuvaus oli tosin tiukasti kiellettyä lentokoneesta käsin, syystä tai toisesta. Vain hetken kauhu vaihtui nopeasti suureksi innostukseksi kun sain kuulla pääseväni oikeaan lentokoneeseen tekemään kierroksen taivaan iloissa. Innostus lennokkien lennättämiseen oli kenties syynä yllättävään mahdollisuuteen saada kokea lentämisen riemu oikeasti. Itse lennosta ei paljon viisastunut, pienen Cessna- koneen takapenkin keskipaikalla, vain nousu ja lasku olivat mieleenpainuvimmat tapahtumat. Satunnaiset vilaukset maanpinnasta peltoineen ja metsineen, koneen tehdessä kaaroksiaan, ei paljon kertonut, missä milloinkin mentiin.

Innostusta lentokoneisiin ja lentämiseen ei tuo lentokokemus sammuttanut, päinvastoin. Aika, tilaisuuksien ja mahdollisuuksien puute sen sitten teki. Lopullinen niitti ja käänne olivat vasta ne lukuisat lentoturmatutkinnot (Air crash investigation) joita tuli seurattua Natural Geographics kanavalta. Kun katastrofin voi aiheuttaa toisesta koneesta pudonnut metalliromu (Air France 4590), tai yhden napsun väärään asentoon käännetty kytkin (Korean Airways 007), lentäjän mielenterveydestä puhumattakaan (German wings), ei näillä tiedoilla moiseen, henkeen ja terveyteen mahdollisesti kielteisesti vaikuttavaan vempeleeseen vapaaehtoisesti astu.

Asiantuntijoiden vakuuttelu lentämisen turvallisuudesta verrattuna autolla ajon vaarallisuuteen, ei vakuuta meikäläistä. 34 vuotta erilaisilla autoilla ajettuani, en vielä ole ollut sellaisen tilanteen edessä, että auto olisi syöksymässä hallitsemattomasti taivaalta kohti vääjäämätöntä tuhoa. Pieniä hallinnan tilapäisiä menetyksiä ja pysäyttäviä mekaanisia ongelmia sattuu toki silloin tällöin eikä myöskään moottorin totaalisilta särkymisiltäkään voi välttyä, mutta tuolloin voi autonsa jättää siihen paikkaan ja kävellä pois. Sama jos sattuisi lentovehkeille, ei sitä voisi vain pilven reunalle parkkiin jättää. Siellä sitä olisi sitten itsekkin.

Edellä olevasta huolimatta, sinistä Keski-Pohjanmaan taivasta halkoo päivittäin useita kaukomailta toiselle kulkevia lentoreittejä. Vakaasti ja turvallisesti määränpäätänsä saavuttaen tuhannet ja taas tuhannet matkustajat lentävät maasta toiseen ja kiireellinen rahti saapuu ajallaan pitkien matkojen taa. Kenties ei lennoilla näytetä Air Crash investigation ohjelmia.

Netistä on viime aikoina tullut seurailtua venäläisiä kojelautakameravideoita. Muistikorttien syövereihin on tallentunut uskomattomia törttöilijöitä, sekä hengenvaarallisia ajokaluston hajoamisia täydessä vauhdissa. Mutta näitähän tapahtuu vain naapurissa?! Muutenhan sitä ei kohta uskalla ajaa autoaan tallista aamuisin.

RAUNO NIIRANEN

rauno.niiranen@suomi24.fi